# אש קודש — שבועות



יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך, יבאוני רחמיך ואחי' כי תורתך שעשעי (תהלים קי"ט אות י') והנה כאמרתך לעבדך הפשט הוא, כמו שאמר ד' לדוד המלך ע"י הנביאים, ונבין, הא כל איש ישראלי אומר תהלים ומה הפשט כאמרתך לעבדך.

אבל כתיב וכל העם רואים את הקולות ופירש"י רואין את הנשמע שא"א לראות במקום אחר, ונבין נא למה [לאיזה] ענין הראה ד' להם נס הזה, בשלמא את הלפידים וכו' בעבור תהי' יראתו ע"פ כמ"ש הפסוק, משא"כ לראות הנשמע למה.

להשגתנו הקטנה אפשר, כי ד' יתי' הוא המלמד תורה לעמו ישראל, ונתינת התורה לא רק נתינה או אמירה לבדה היתה רק גם לימוד, מש"ר למד עמהם כל התורה, והוא יתי' למד עמהם עשרת הדברות, ובמדרש איתא שאמרו על הן הן ועל לאו לאו, וכיון שעשה"ד תורה שבכתב הוא, ודברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם בעל פה, (גיטין דף ס' ותמורה י"ד) לכן הראה להם את הקולות ולא יהיה למוד בע"פ.

נתינת התורה היתה גם למוד שלמד ד' עמנו, והנה בסוף פ' נשא פי' רש"י עה"פ וישמע את הקול מדבר אליו, כמו מתדבר, כבודו של מעלה לומר כן, מדבר בינו לבין עצמו ומשה שומע מאליו, עכ"ל הק', הענין אפשר ע"פ פשוט כעין הא שאיתא (מגילה דף ט"ז) באחשורוש שמתחילה דיבר אל אסתר ע"י מתורגמן כיון ששמע שהיא מזרע המלוכה דיבר אלי' בעצמה, היינו שאף שלקח אותה לאשה ומ"מ לדבר אלי' בעצמה לא זכתה עד שידע שגם היא מזרע המלוכה, כי נודע מהבעש"ט וצ"ל עה"פ נפשי יצאה בדברו שחלק נפש המדבר יוצא בשעה שמדבר עכ"ל הק', לכן צריך להיות השתוות עצם נפש המדבר עם עצם המתדבר, כיון שלא דיבורים בלבד יוצאים ממנו רק גם חלק מעצם נפשו, לכן כ"ז שלא ידע שהיא מזרע המלוכה היינו שלא בלבד שהיא עתה מלכה רק שגם העצם שלה מלכה לא דיבר עמה, וכיון שמלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא לכן גם בכל גדלות מש"ר, הי' מתדבר בינו לבין עצמו, ומשה שומע מאליו, וזה כבודו של מעלה.

אבל צריכים להבין הא כתיב דבר אל בנ"י, אמור אל אהרן ואיך אפשר לדבר זאת בינו לב"ע, ואפשר שכמו שהיתה בריאת העולם ע"י התורה, כך גם כל הדיברות למש"ר ע"י התורה היו, שכיון שבתורה כתיב ויאמר ד' אל משה, דבר אל בנ"י וכו' למד הקב"ה את פסוקים הללו בתורה בינו לב"ע ומש"ד שמע מאליו, נמצא שכאשר למד הקב"ה את התורה עם מש"ר ועם ישראל אז לא בינו לב"ע בלבד דיבר והם שמעו, רק עמהם ואליהם דיבר, כיון שבינו לב"ע דיבר רק כשלמד בינו לב"ע, משא"כ כשלמד עמהם, עמהם הי' מדבר, והיא גודל ההתקשרות בינו יתי' לישראל בקבה"ת, כיון שאליהם דיבר ונתקשר אליהם עצם המדבר בחי' אנכי ד', לא הדיבורים לבד, רק בחי' אנא נפשאי כתבית יהבית, נפשאי כביכול נתגלה לישראל ע"י לימוד התורה שלמד ד' עמנו.

והנה יש לפעמים שמתגברים המקטרגים ח"ו על ישראל וקשה שיושעו ישראל, אז מגלה הוא יתʼ את עצמותו ואז אין כל מקטרג יכול לקטרג, כמו במצרים אני דʼ, לכן בשבועות זמן קבה"ת וכן יתמיד כשלומדים תורה הוא עת ישועה, ואין מקטרג יכול לשלוט אז ח"ו בישראל, כיון שהוא יתʼ מדבר עמנו ועצם אנכי מתגלה, וזה יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך, לא כמו מתדבר בינו לב"ע רק כאמרתך לעבדך, כשאתה מדבר לי וכו' כי תורתך שעשעי ואתה מדבר אלי.

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, עזרי מעם דʼ עושה שמים וארץ, ונבין מה השאלה מאין וכו', הלא יודעים שהוא יתʼ המושיע, ולמה התשובה עושה שמים וארץ.

פשוט הוא כשח"ו ישראל בצרה שאין רואים שום מבוא לישועה ח"ו, ושואלים מאין וכוʼ אז התשובה עזרי מעם דʼ עושה שמו"א, שגם ברא אותם דʼ מאין שלא הי" שום יסוד ומבוא לבריאתם, כן גם לנו יושיע עתה מאין.

עוד אפשר כי צ"ל מה אשא עיני אל ההרים, אבל איתא בגמרא סנהדרין פ"א ע"א דרש רב אחאברʼ חנינא מאי דכתיב אל ההרים לא אכל, שלא אכל בזכות אבותיו עכ"ל הגמרא, וצ"ל הלא כל תפילותינו היא שבזכות אבות יושיענו דʼ.

ואפשר כי כ"ק חותני הה"ק מו"ר מרן זצוקללה"ה אמר בשם צדיק אחד על דברי חז"ל צריך אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי, דפיʼ הוא ז"ל יגיעו עכ"פ רק בנגיעה יגיעו עכ"ל הק', לכן מי שאין מעשיו נוגעים אפילו במעשי אבותיו הרי הוא כאילו זכות אבותיו גבוה ממנו כראש ההר ואיגרא רמה, ואם גם אז אוכל בזכות אבותיו זהו לא טוב, וזה רמז גמרא הנ"ל אל ההרים לא אכל שלא אכל בזכות אבותיו היינו הגבוהים ממנו כראשי ההרים.

ובזה אפשר להבין הגמרא כפה עליהם ההר כגיגית וכוʼ למה דוקא כגיגית ולמה כפה מלשון כופה עליו כלי ולא העלה עליהם ההר, אבל איתא בזוה"ק ויחן שם ישראל נגד ההר ישראל סבא היינו יעקב אבינו, לכן כפה דוקא, וכגיגית דוקא, שדפנות ההר נמשכים למטה אליהם כגיגית מהופכת, אם אתם מקבלים את התורה באופן זה שלא ישארו מעשי אבותיכם וזכותם כהר אשר למעלה מכם רק כגיגית הנמשך לכם ויגיעו מעשיכם למעשי אבותיכם מוטב, ואומרת הגמרא מכאן מודעא רבה לאורייתא מ"מ הדר קבלוה בימי אחשורוש ופרש"י מאהבת הנס, כי הפסוק אומר ותחת כי אהב את אבותיך וכו', וכדי שיגיעו מעשינו למעשי אבותינו צריכים להתפלל שגם מאהבתו יתʼ שהראה לאבותינו יראה דʼ גם לנו, וזה מאהבת הנס שבו, יקבלו את אשר כפה עליהם אז כגיגית, שיגיעו מעשינו למעשי אבותינו.

וזה אשא עיני אל ההרים, רואה אני א"ע כ"כ רחוק ממעשי אבותי עד שצריך אני לישא עיני אליהם, לכן מאין יבא עזרי, אני רחוק מהם וגם אהבתו יתʼ של האבות נסתרה ממני, עזרי מעם דʼ עושה שמים וארץ, שמים לרום וארץ לעומק, אף שכ"כ רחוקים זה מזה מ"מ ברא דʼ אותם יחד כמ"ש במדרש שבראם כקדירה וכיסוי, כן גם יעזור לנו שיראה לנו אהבתו ויקרב אותנו ברחמים למעשה אבותינו הקדושים.